

[Thor Pedersen]

Men det er egentlig utroligt, at fru Lone Dybkjær kan sige, at de må have forudset, hvad der ville komme under konjunkturforløbet. Jeg tror ikke, der var nogen af dem, der var med til stramningerne i realkrediten eller til kartoffelkuren eller skatteomlægningen, der havde forudset, at omkring 35.000 almindelige menneskers boliger ville komme på tvangsauktion. Det, som bl.a. fru Kirsten Jacobsen og vi siger, er, at disse ejendomme for de flestes vedkommende var belånt tidligere og var beboet af familier før 1987, og her kunne realkrediten jo ikke gøre noget som helst.

Der er tale om eksisterende ejendomme med eksisterende lån, givet efter eksisterende regler, og hvor det er prisniveauet, der har gjort det umuligt at sælge ejendommene i fri handel, fordi friværdien er forsvundet som følge af prisfald efter markedsprisdannelsen, således at den indestående prioritetsgæld, som var lovligt optaget efter datidens regler, var højere end markedsprisen. Derfor var der kun tvangsauktionsvilkårene tilbage. Det kunne hverken Folketinget eller realkrediten have forudset, dengang realkrediten gav lånene efter lovlige regler.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg sagde faktisk til hr. Thor Pedersen, at der var dele af udviklingen, som realkreditinstitutionerne og den finansielle sektor ikke kunne forudse, f.eks. at arbejdsløsheden har bidt sig så meget fast, som den har. Men det er jo ikke hele problemet. Det kan ikke nytte at lade, som om der ikke er andre problemer end arbejdsløsheden. Det er der, og det er det, hr. Thor Pedersen ikke vil indrømme. Hr. Thor Pedersen lader, som om der slet ikke er noget forkert i realkreditsektoren, og det forstår jeg ikke. Jeg tror for så vidt, at det skal være min slutbemærkning, for vi kan jo ikke blive ved med denne diskussion.

Jeg vil bare konstatere, at der åbenbart er forskellige opfattelser. Og for min egen skyld vil jeg sige – jeg tror ikke, det virker på hr. Thor Pedersen – at jeg netop understregede, at der selvfølgelig er forklaringer på, hvorfor noget i den finansielle sektor er gået galt. Bl.a. er noget af det, man ikke kunne forudse, problemerne i forbindelse med arbejdsløsheden, men der er andre ting, man har kunnet forudse, så-

dan som også fru Kirsten Jacobsen påpegede. I øvrigt er der altså også blevet købt og solgt efter 1987, og det er også dér, tingene er gået galt, fordi der ikke har været den inflation og den merindtjening, som man kunne forvente.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Kirsten Jacobsen har ordet for en kort bemærkning, og så nærmer vi os nok rundens afslutning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Thor Pedersen har naturligvis helt ret i, at der er en masse mennesker, hvis huse er kommet på tvangsauktion, og som har mistet friværdien i deres huse på grund af de forskellige politiske indgreb, som bl.a. hr. Thor Pedersen stemte for igennem 1980'erne. Det er rigtigt.

Men hvis man begynder at analysere realkreditens tab for at finde ud af, hvilke årgange der har givet tab, og hvilke årgange der er kommet på tvangsauktion, viser det sig at være en notorisk kendsgerning, at de største tal drejer sig om de ejendomme, som skiftede ejer mellem 1985 og 1989. Og det var efter, at man kendte skattereformen, og efter, at alle de økonomiske eksperter havde skrevet i læssevis og stakkevis af notater om de skrækkelige konsekvenser. Da fortsatte man med at belåne, som om der overhovedet ikke var foretaget politisk indgreb, som ville sætte alle disse skrækkelige ting i værk. Men det gjorde de.

Hvis man bare havde hørt på de økonomer, som var ansat i realkreditinstitutionerne dengang, var det aldrig gået så galt, for så havde man ikke givet så høje lån, og så havde man i øvrigt taget hensyn til det, der står i realkreditloven om dens formål, nemlig at man i forbindelse med långivning skal tage højde for den konjunkturudvikling, som man kan forudse, og det kunne man forudse dengang.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil blot gentage over for fru Lone Dybkjær, at jeg ikke har sagt, at der ikke er blevet begået fejl blandt de finansielle aktører. Det gælder både banker og sparekasser og realkrediten. Jeg kender ikke noget andet sted, hvor